

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.I.], 1711

XV. Profectio Jacobi in Mesopotamia[m]. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](#)

adventu præcognito non tantum ærumnas suas levabat ; sed futura cum præsentibus componens , spinnu , non secus ac parens Abrahamus , exultabat ; orientum ex sua progenie Messiam , omnibus gentibus desideratum.

NAR. XV, PROFECTIO IACOBI IN MESOPOTAMIAM ET EIUS IBI SERVITIUM. Genes. 28, Anno Mundi 2276. Ante Christum 1777.

Non cæca quædam Dea est fortuna, quæ spes mortalium volubili rotat globo ; sed DEI , omnia gubernantis, providentia facit, ut alij velut per scalam , quam ipse sedens in summo regit, ascendant ad sublimia fortunati, infortunati alij descendant ad imum, id quod vidit, quodque expertus est Jacobus , cùm ob præceptum piô , quemadmodum narravimus , dolô natalium primatum , in invidiam , & odia fratri natu majoris , incurrisset , simul iras ejus effugiturus , simul uxorem è sanguine , & terra cognata , ducturus , auspice DEO , Parentibus benè precantibus , iter ingreditur in Mesopotamiam , Syriae Provinciam , àtatis anno septuagesimo octavo . Terminus erat itineris *Haran* Urbs , ubi tum degebatur *Labanus* , ipsius avunculus , quippe frater Rebeccæ , homo tam avarus , quam opulentus , & idolorum cultor . Primum peregrinationis diem dum magnis

magnis urget itineribus, solis occasus, corporisque
fatigatio festinantem oppressit, prope urbem *Luzam*.
Idoneum igitur sub dio quieti locum capit, puluilli
loco, capiti lapidem subiicit, facili somno corripitur.
Dormienti scala obiicitur, è terra in Cœlum proten-
sa, quot gradibus, tot arcanis plena mysteriis; com-
meabant per eam sursum deorsum Genij Cœlites;
cacumini DEUS ipse majestatem suam inclinabat;
præsignante ostento, Messiam olim nasciturum, in
cujus persona Cœlum terræ, Divinitas Humanitati
erat conjungenda. In summo quippe, Æterni Pa-
ter Verbi, seu Filij; in imo Jacobus, ejusdem secun-
dum hominem progenitor representabatur; inter-
jecti gradus indicarunt cæteros Majores, quorum
progenie Christus erat oriundus. De quo Cœli se-
creto nequa Jacobo relinqueretur dubitatio, is, qui
scalæ infinitebatur, moestum, & rerum futurarum soli-
citudine suspensum, erexit commemoratione felici-
tatum, quibus omnis ejus posteritas erat affluxura.
Sacer initio horror animum peregrini perstrinxit;
mox liquida voluptate permulsus, lapidem, cui in-
dormiit, statuit in modum cippi, illudque mirificæ
apparitionis monimentum oleo perungit, consecrat
que DEO. Ex eo eventu nomen vicino oppido *Luz*
in *Bethelēm* est mutatum; Hebræis, DOMUM DEI,
quem id loci spectabilem Jacobus habuerat. Is, qui
nova tum spe pollicitationum cœlestium confirma-
tus, voti sese nuncupatione, in arctiora Numinis
obsequia, & peculiarem famulatum obstringebat.

Exinde septem dierum itinere confecto, in agrum
Hanani proximum pervenit; ubi sciscitanti è pasto-
ribus de familia avunculi sui, commodum offert se

RA-

Rachel, in qua cum ætate & formâ, flos pudicitiae certabat; paternas ea tum oves pascebant ruri, pro ævi illius genio, quo simplicitas & innocentia inter prima virginum decora numerabantur. Erat id forte temporis, quod adaquandorum gregum Rachelem admonebat, quibus, quoniam lapis puteo impositus accessum negabat ad aquam, Jacobus, ignoto sibi, puellæ gratiam conciliaturus beneficîo, saxum revolutum, viam pecori, copiâque facit bibendi. Hau- riunt lympham oves, amorem Rachel; utique postquam verbis ultro, citrōque datis deventum est in notitiam consobrinæ propinquitatis; Jacobus igitur basiō castō, dulcibus mixtō lacrimis, salutationis, & amoris officium initiat. Nec mora; calentibus ani- mis, calent pedes. Rachel festina, consanguinei Juvenis adventum nuntiat domum, patri Labano; hic properat in occursum, introducit gratissimum nepotem in ædes, inter amplexus, oscula, mutuos, de causis suscepitæ profectionis, sermones: colit omni humanitate advenam; hospitium simul & perfume offert, spem nuptiarum cum una filiarum facit. Neque hospes adventor quidquam obsequiorum in se desiderari passus; cùm integro jam mente virtutem in dustriâque egregiè probâasset avunculo, gregis universi curæ præficitur.

Omnino septennium ei servituti, & desideriis potiendæ Rachelis impenderat indefessus pastor, empturus à socero nuptias famulatu, quas ære non poterat. Sed hic, ut erat parcus in promissis, ita fallax in promissorum fide, vafre substituit pro Rachele Liam, annis majorem filiam, longè minorem formâ, quippe oculorum lippitudine laborantem. Alterum

pro-

proinde servitutis septennium pro Rachele exigitur; quod ubi pari alacritate, fidéque Jacobus expleverat, demum Rachel ei in manum convénit, seróque Josephum peperit; cùm ex Lia complurium liberorum pater efficeretur, pensante fœcunditate, quod deerat formæ. Jacobus multa jam actus prole, petit à socero facultatem revisendæ patriæ; sed homo ingeii duri & illiberalis, non contentus tam diuturni servitij impendiō, septennem insuper famulatum paciscitur; nec abnuit, pro indolis suæ facilitate, Jacobus; pactionis erat conditio, ut oves & capræ cùm nigrae, tum vario sparsæ vellere pilove separatim paſcerentur ab ijs, quibus lana candebat; & harum quidem cura Jacobo: illarum, Labani filiis committeretur; ex albis porrò quæ provenirent maculæ, pertinerent ad generum; quæ sine maculis, essent Labani.

Videbatur hic astus omnem mercedis spem admisse Jacobo, cùm ex matribus unicoloribus factura non posset exspectari discolor. Didicit artem ē cælo fidissimus opilio, quâ simul vafritem hominis versipellis eluderet, simul laboris longi ferret premium. Virgas striatim decorticat populeas, & amygdalinas, easque ex albo & viridi variatas, proponit in canalibus, unde potus fluebat fœtis gregibus. Ibi tum miraculum naturæ videre licuit; agnæ, varietate virgarum oculis & imaginationi objectâ, maculosum pleræque fundunt partum. Id ubi Labanum advertit, causæ nequaquam intelligentem, mutatur pactum; diversi colores fœtus vendicantur socero, reliqui permittuntur genero; non meliore infidi locatoris successu; bacillorum namque objectu variatæ

riatæ fœturæ, serotinæ seu autumnales, utique dete-
riores, cedebant Labano; meliores autem & vernæ,
sine virgarum ab undis relucentium & imagine con-
ceptæ, simpliciisque colore lanatæ, in Jacobi incre-
mentum pariebantur: consiliò utique divinò, quô
vicennis operæ merces pastori, & dos uxorum repo-
neretur marito. Itaque fortunis ampliter ditatus
Jacobus, præter liberorum copiam, (undenos enim
tum numerabat filios, quorum nomina, *Rubem, Sime-
on, Levi, Iudas, Dan, Nephtali, Gad, Aser, Issachar, Zabu-
lon; Josephum* Rachel peperit; & postea in Chananiti-
de Beniaminum, ex cuius partu decessit; filiam ge-
nuit Jacobus unam; cui *Dinæ* nomen ex Lia suscep-
tam) ancillarum quoque, & servorum numerosum
famulitium, minorumque greges pecorum; & ar-
menta majorum nempe camelorum, boum, asinorum
comparavit, secum in Palæstinam abducenda. Adeò
prosperitatis fœcunda parens & virtus, cuius pretium
longè aliâ metitur aestimatione DEUS, aliâ homines.

NAR. XVI.

JACOBUS AVCTVS
LIBERIS, ET OPIBUS REDIT.
IN PATRIAM CHANANIT IDE M.

Genes. 31. 32. 33. Anno M. 2296. ante

Ch. 1757.

JAm fluxerat annus vigesimus commorationis
Haranæ, cum Jacobus consilium capit de de-
ferendo Labani famulatu, adornando in patri-

E

am